Р Е Ш Е Н И Е
№ 2838

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **1517** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 4008 от 11.02.2014 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 26 – Х – 70 от 03.02.2014 г. по описа на ТД „Големи данъкоплатци и осигурители" (ГДО), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. В, Адвокатско дружество „Т., Т. и Съдружници" срещу Решение № 1 от 27.01.2014 г. на директора на ТД на НАП ГДО, с което частично е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № 26 – Х – 70 от 10.01.2014 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО.

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са неправилни, незаконосъобразни и необосновани, издадени в нарушение на материалния закон и процедурите. Твърди се, че издаването на ПНПОМ представлява груба злоупотреба с процесуални права. Сочи се за наличието на нарастващ натиск от страна на приходната администрация върху ревизираното лице чрез продължаващо отнемане на имуществените право на данъчен кредит, по очевидно реално извършени към него доставки.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата, моли да бъде уважена на посочените в нея основания и с оглед събраните по делото доказателства.

Ответникът – директорът на ТД на НАП ГДО редовно призован не се явява,

представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата, предлага да не се уважа. Депозира писмено становище.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
Производството по издаване на Постановлението за налагане на предварително обезпечителни мерки с изх. № 26 – Х – 70 от 10.01.2014 г. е образувано във връзка с мотивирано искане на Ц. Г. Б. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството й на ръководител, извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1300305 от 19.09.2013 г., изм. Със ЗВР № 1300446 от 21.12.2013 г. във връзка със събирането на публично вземане в предполагаем размер на 12 737 865,76 лева, в това число главница 7 837 251,80 лева и лихва – 4 900 613,96 лева (изчислена към 09.01.2014 г.).
С обжалвания П. е наложен запор по банкови сметки, по депозити, управление, находящи се в: ТБ „С. Н.А". Изпратени е запорно съобщение на основание чл. 202, ал.1 от ДОПК/ чл. 202, ал.2 от ДОПК във връзка с чл. 215, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК до описаната търговска банка на 13.01.2014 г.
Срещу Постановлението е подадена жалба вх. № 26 – Х – 70 от 21.01.2014 г. от жалбоподателя, по която се е произнесъл директорът на ТД на НАП ГДО с решение № 1 от 27.01.2014 г., с което е отменено ПНПОМ за сумата над 7 476 085,99 лева.
В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка документи. Допълнително от страните са депозирани писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, видно от приложения пощенски плик, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.
Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.2, т.1 от ДОПК.
Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.
Съгласно чл.121, ал.2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат от публичен изпълнител на основание чл. 195 от ДОПК при строго спазване на реквизитите визирани в чл.196, ал.1 от същия кодекс. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестируеми права на длъжника годни да удовлетворят публичния взискател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.
В конкретния случай, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на процесното постановление № 26 – Х – 70 от 10.01.2014 г. от страна на публичния изпълнител не са допуснати съществени процесуални нарушения, съответно нарушения на материалния закон, влечащи като своя правна последица до незаконосъобразност на акта.

В чл. 195, ал. 6 от ДОПК е указан редът на стойностите, които публичния изпълнител следва да съобрази при налагането на обезпечения. Видът на обезпечителните мерки е регламентиран в чл. 198, ал.1 от ДОПК, като в настоящия случай обезпечението е извършено със запор на сметките на жалбоподателя в посочените по - горе банки.
В случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на запор, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител.
Във връзка с изложените в жалбата твърдения, настоящият съдебен състав ги намира за неоснователни. Действително на жалбоподателят от една страна следва да му бъде възстановено ДДС, ведно със съответната лихва. Това обстоятелство се потвърждава от приетото като доказателство по делото решение № 136 от 21.01.2014 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика", с което е отменен мълчалив отказ за начисляване на лихви върху установения с ревизионен акт №[ЕИК] от 27.09.2013 г. ДДС за възстановяване и е указано в 7 дневен срок от получаване на решението да бъде възложена проверка по реда на чл. 129, ал.2, т.2 от ДОПК и издаден А.. От друга страна с цитираното решение е отменен посочения РА в частта му на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди 01.01.2008 г. – 30.04.2008 г. и е върната административната преписка на органа издал ЗВР за възлагането на нова ревизия.
Именно с тази повторна ревизия е издаден процесния ПНПОМ с цел обезпечаване на евентуално установена солидарна отговорност на жалбоподателя по реда на чл. 177 от ЗДДС.
Освен посоченото вече следва да се подчертае, че съдът изцяло споделя мотивите на ответника относно съразмерността на наложените мерки, евентуалния размер на солидарната отговорност на жалбоподателя, както и притежаваното от него имущество, поради което не следва да ги повтаря.
Предвид горното не са налице основанията на чл. 208, ал. 1 от ДОПК за отмяна на наложени обезпечителни мерки. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ЦК.
Законът в чл. 208, ал.3 от ДОПК е предвидил, че съдът може да отмени обезпечението, когато се установи, че задълженото лице е погасило публичното си задължение или в случаите посочени в чл. 197, ал.3 от ДОПК. Текстът на закона предвижда, че може да се отмени мярката, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнителното основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК.
По изложените мотиви, съдът намира оспореното решение № 1/27.01.2014г. на директора на ТД на НАП ГДО по жалба срещу ПНПОМ № 26 – Х – 70 от 10.01.2014 г., за правилно и законосъобразно.
Водим от горното и на основание чл. 197, ал.2 от ДОПК, Административният съд – С. град, Първо отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 1 от 27.01.2014 г. на

директора на ТД на НАП ГДО, с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 26 – Х – 70 от 10.01.2014 г. за сумата до 7 476 085,99 лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: